

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale – Włochy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko E.D.L.

[Sprawa C-699/21 ⁽¹⁾, E.D.L. (Podstawa odmowy związana z chorobą)]

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 3 – Artykuł 23 ust. 4 – Procedura przekazywania osób między państwami członkowskimi – Podstawy odmowy wykonania – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Obowiązek lojalnej współpracy – Odroczenie wykonania europejskiego nakazu aresztowania – Artykuł 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zakaz nieludzkiego lub poniżającego traktowania – Ciężka, przewlekła i potencjalnie nieodwracalna choroba – Ryzyko poważnego uszczerbku na zdrowiu osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania]

(2023/C 189/02)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte costituzionale

Strony w postępowaniu głównym

Strona, której dotyczy nakaz: E.D.L.

przy udziale: Presidente del Consiglio dei Ministri

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 i art. 23 ust. 4 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., w świetle art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

- w przypadku gdy zachodzą poważne podstawy, aby uznać, że przekazanie – w ramach wykonania europejskiego nakazu aresztowania – osoby, której nakaz ten dotyczy, może w sposób oczywisty zagrozić jej zdrowiu, wykonujący nakaz organ sądowy może w drodze wyjątku czasowo odroczyć to przekazanie;
- w przypadku gdy wykonujący nakaz organ sądowy mający zdecydować o przekazaniu – w ramach wykonania europejskiego nakazu aresztowania – ciężko chorej osoby, której nakaz ten dotyczy, dojdzie do wniosku, że zachodzą poważne i sprawdzone podstawy, aby uznać, iż przekazanie to wiązałoby się dla tej osoby z rzeczywistym ryzykiem znaczącego skrócenia oczekiwanej długości życia lub szybkiego, znaczącego i nieodwracalnego pogorszenia się stanu zdrowia, musi on odroczyć wspomniane przekazanie i zwrócić się do wydającego nakaz organu sądowego o udzielenie wszelkich informacji odnoszących się do warunków jej zamierzanego ścigania lub pozbawienia wolności, a także do możliwości dostosowania tych warunków do jej stanu zdrowia, aby zapobiec urzeczywistnieniu się takiego ryzyka;

- jeżeli w świetle informacji udzielonych przez wydający nakaz organ sądowy oraz wszelkich innych informacji, którymi wykonujący nakaz organ sądowy dysponuje, okaże się, że ryzyka tego nie można w rozsądnym terminie wykluczyć, ten ostatni organ musi odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania. Jeżeli natomiast wspomniane ryzyko można w takim terminie wykluczyć, należy ustalić z wydającym nakaz organem sądowym nową datę przekazania.

(¹) Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – X; Y; A, ustawowo reprezentowany przez X i Y; B, ustawowo reprezentowany przez X i Y/État belge

(Sprawa C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Polityka imigracyjna – Dyrektywa 2003/86/WE – Prawo do łączenia rodzin – Artykuł 5 ust. 1 – Złożenie wniosku o wjazd i pobyt w celu wykonania prawa do łączenia rodziny – Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące obowiązek złożenia przez członków rodziny członka rodziny rozdzielonej wniosku osobiście we właściwej placówce dyplomatycznej tego państwa członkowskiego – Niemożność udania się do tej placówki lub nadmierna trudność w udaniu się do niej – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 7 i 24]

(2023/C 189/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X; Y; A, ustawowo reprezentowany przez X i Y; B, ustawowo reprezentowany przez X i Y

Strona przeciwna: État belge

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin w związku z art. 7 oraz art. 24 ust. 2 i 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które do celów złożenia wniosku o wjazd i pobyt w ramach łączenia rodziny wymaga, aby członkowie rodziny członka rodziny rozdzielonej, w szczególności będącego osobą uznaną za uchodźcę, osobiście udali się do placówki dyplomatycznej lub konsularnej państwa członkowskiego właściwej ze względu na miejsce ich zamieszkania lub pobytu za granicą, w tym w sytuacji, w której udanie się przez nich do tej placówki jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, bez uszczerbku dla możliwości wymagania przez owo państwo członkowskie osobistego stawiennictwa tych członków rodziny na późniejszym etapie postępowania w sprawie wniosku o łączenie rodziny.

(¹) Dz.U. C 104 z 20.3.2023.

(²) Nazwa niniejszej sprawy jest umowna. Nie odpowiada ona rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.